

Tornapáncél vs. fullvért

FEGYVER

A magus teljesvértén a csatapáncélt érti. Ez nem olyan súlyos, és merev mint a lovagi tornákon használt társa. Most a kettőt megpróbálom külön, külön leírni.

Tornavért

Itt egy eléggé nehéz, 50-60 kilós vértől beszélünk. Ennek meglehetősen keménynek és merevnek kellett lennie. Ez az a típus, amelyikben a lovat csörlővel kellett a lóra felhúzni. Itt a nyakvert merev volt, a lovak a fejet is alig bírta megmozdítani, azért, hogyha a kopja fejen találja, ne legyen csigolyatörés a vége. Ezenkívül a páncél össze volt csavarozva. Igen, már ekkor is csavaroztak...Olyan módon, hogy a vállvert szilárdan oda volt csavarozva a mellvérthez. Emiatt a lovak nem tudott nagyívű mozgást végezni a kezével. Ugyanide volt csavarozva a pajzs is. Ez a fajta pajzs jó centi vastag acél volt, nehézség a M*-ban található összes pajzsnál. Azért volt odaakasztva, vagy odaakasztva, mert a lovak nem bírta volna 10-15 percnél hosszabb ideig tartani. A jobb kézben tartott lándzsa szinten ólomsúlyú volt, ezért a mellvertnek volt egy akasztója, ami tartotta. A lovak csak irányra tartotta...De ezt is nehezen... A combot és a lábszárát szinten erősebb réteg védte, mint a csatapáncélban. Ez is kibírt egy hosszúkardcsapást. Meg kétfoltjai sem maradtak, mivel a láb teljes területen el volt osztva az erő. Néha az is megtörtént

hogy a lovak, miután kiütötték a nyeregből, nem bírt felállni a páncél súlya miatt...Két segítő volt, aki ekkor izzasztó munkával lábra állította. Ebben a páncélban meg a lépkedés is igen nehéz volt.

Fullvért - csatapáncél

Ez a típusú páncél jóval könnyebb volt előző társánál. Igaz, hogy az egész testet védte: Mellvert, hátvert, sisak, nyakvert, vállvert, karvert, könyökvért, csata- szoknya, combvert, lábszárvert, lábfejevert, csata- kesztyű. Ebben azonban már gyalogosan is lehetett küzdeni, mivel elég mozgásszabadd volt. Teljesen merev darabja csak a mellvert, hátvert, lábszárvert, és a sisak volt. Az összes többi eleme egy csomó csuklón át kapcsolódott egymáshoz. Ez relatíve nagy mozgásszabadságot biztosított. Igaz ugyan, hogy a lovak nem tudta felhúzni a térdet a melléig, de majdnem. Meg tapsolni is tudott a feje felett. Hiszen csak onnan tudott igazán nagyot csapni a pallossal (kétkézre fogva). Ezért hülyeség a Kyel-pap kepe az 59. oldalon. (E.T. IV.). Ilyen buzi nagy vállvérttel semmit sem tudott kezdeni. Viszont a képen a karvert helyesen van ábrázolva. Ízeből van. Ilyen a lábvert is. Kivéve, hogy a középkori verteket gyakran ábrázolják olyan lábvérttel, ami az egész lábat közrefogja. No. Egy csatapáncélban esetleg sodronyruha van hátul. Különben lovagolni sem



tud. Ebben a korban a lovagvert kesztyűi kétujjasak voltak. Csak a kéz külső oldalát védték.

Érdemes ezen a ponton elgondolkodni a fegyverek fejlődésén. Egy ilyen lovag nemigen sebezhető meg hosszúkarddal, rövidkarddal, vagy hasonló aprósággal. Épp azért lettek először másfélkezes, majd a páncélok erősödésével lovagi kardok, majd a pallos. Egy konzervmukit igazan csak lovagkarddal, pallossal, csatacsákánnyal, vagy kétkezes bárdal (nem énekmondó:-)))) lehet megütni.

M.A.G.U.S. nehézvért:

Ez egy talán még könnyebb vért, mint a csatapáncél. Azonkívül a legtöbb tapasztalt lovag mihelyt elegendő aranya van, testre igazíttatja a páncélját. Ez eléggé pénzigényes, meg a lovagrendek is csak a jobbaknak igazíttatják testre a páncélt. Ha a M* könyve egy átlagos páncélt emleget, akkor egy testre igazított jóval könnyebben hordható. (-1,2 MGT, de + sok-sok arany: 100-150). Ha valaki megnézte a súlyarányokat az E.T. -ben , akkor eléggé félrevezető adatokhoz jutott. Reálisak

az adatok, ha felezzük őket, és a szuperötövetekhez hozzáadunk egy-két kilót. Az SFE-ből kiindulva egy ilyen alap lovagvert súlya 20-30 kiló közötti. És az egész testen elosztva ez eléggé jó arany. Igenis hordható. Persze nem egész nap a napon állva, de hordható. az izzadságot pedig az alatta viselt ruha felszívja.

Varom a kritikát és a kérdéseket

2000.09.10.

Szerző: Shierr

Forrás: LFG.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely